

MATO MUSTA MAAN ALAINEN

Simana Sissonen. Megrijärvi.

745. Ilomantsi. Eur. G, n. 680. — 45.

[Teoksesta: Suomen kansan vanhat runot . Raja- ja Pohjois-Karjalan Runot 3. Lyyrillisiä lauluja. Toisinnot 3812 -4627. Loitsuja. Toisinnot 1- 1549. ss. 310 - 311. Julkaissut A.R. Niemi. Helsinki 1931. Suomalaisen Kirjallisuuden Toimituksia 143 Osa III]

Mato mus[ta] m(aan alainen).

Toukka tuomen k[arvallinen],

Tuo poroksi poltetihin.

Kypeniksi kypsettiin:

5. Kyven maalle kylvettiin.

Tuosta nousi hampun taimi.

Liinan siemenet sikisi.

Itse Liito liinan kylvi,

Ei oo kau'an kasvatettu,

10. Ripiästi riivettiin.

Pian vietihin vetelien.

Lotiasti loukutettu.

Tuli akka Pohjo[lasta]i,

Tu[li] a[kka] kolmisormi,

15. Keträsi satasen nuotan

Tuhansisen tuikutteli

Yhtenä kesä[isnä] yö[nä]

(Toim. Raimo Sissonen).